

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Aleksander Jasiński, mianowany dekretem wysokiego c. k. ministerium sprawiedliwości notaryuszem w obwodzie lwowskiego sądu krajowego, złożył dnia dzisiejszego przepisana przysięgę w tutejszym wyższym sądzie krajowym, co się niniejszem podaje do wiadomości.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 20. maja 1862.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęło dalej w drodze składki:

W powiecie Chruszowskim 3 zł. 88 c.; w powiecie Bali-grodzkim 8 zł. 63½ c. w. a.

Ogólna suma ofiar przesłanych na ręce przełożonego obwodu tarnowskiego wynosiła po dzień 16. maja r. b. 32.313 zł. 27½ c. w. a., 3 dukaty w złocie, 20 rubli rosyjskich i 1 kupon na 1 ztr. 15 kr. m. k.

Przegląd polityczny.

Lwów, 24. maja. W dziennikach wiedeńskich krąży pogłoski o reorganizacji a raczej skompletowaniu ministerium. Wieść niesie, że książę Karol Auersperg, prezes izby panów wstąpić ma do składu rady ministerjalnej, która nadto skompletowanaby była zamianowaniem ministra sprawiedliwości, w miejsce barona Prato-bewera, ciągłą słabością oczu złożonego, i ministra marynarki, którego dotąd minister handlu hr. Wickenburg zastępuje. Notujemy te pogłoski, chociaż dotąd nie mają jeszcze cechy wiarygodności.

Również niepewne są wiadomości w dziennikach wiedeńskich podawane o bliskim zwoleniu sejmu węgierskiego, o rokowaniach z przedniejszymi jego członkami względem przystąpienia do ustawy zasadniczej z dn. 26. lutego 1861 r. Dziennik urzędowy wiedeński nie dotąd o tem nie wspomina.

W sprawie hessen-kasselskiej nie odebraliśmy dziś żadnego telegramu. Według ostatnich doniesień nie przypuszczano w sferach rządowych elektoratu, nawet już po wyjeździe posła pruskiego, ażeby rząd pruski istotnie posunąć się miał do wojskowego zajęcia kraju. Jakoż zdaje się, iż gabinet berliński w ostatniej chwili namyślił się nad krokiem, który byłby jawnem naruszeniem wszelkich praw związkowych.

Sprawa meksykańska widocznie niepokoi umysły we Francyi, i spowodowała już nawet spadek papierów na giełdzie paryskiej. Mówiono o tem, że rząd francuski z całą energią wyprawę popierać zamysła, że korpus ekspedycyjny do 20.000 ludzi ma być zwiększony, które wszelako w późnej dopiero jesieni do Meksyku posłane będą, jako w porze roku, w której klimat w Veraz Cruz mniej jest zabójczy dla europejskich przybyszów. Z drugiej strony prezydent rzeczypospolitej meksykańskiej gotuje się do zaciętej walki; powołał pod broń całą ludność kraju, i ogłosił zdracą ojczyzny każdego, co z Francuzami bratać się będzie. W takim więc stanie rzeczy wojna na długo przeciągnąć się może, i wywoła zawiązania, które dziś przewidzieć się nie dadzą. W każdym zaś razie spowoduje ogromne wydatki i nowy zamęt w finansach francuskich, które już dzisiaj w nader krytycznym znajdują się stanie. Nie obojdzę się przytem bez silnej opozycyi w łonie ciała prawodawczego, które chociaż rządowi Cesarza we wszystkim innem powolne, w jednej tylko kwestyi finansów, podwyższenie podatków za sobą pociągającej, nie tak łatwo powodować się daje.

W kwestyi rzymskiej mamy znów tylko hipotezy dziennikarskie, nie zaś takiego, co by za skazówkę dalszego jej losu posłużyć mogło. Książę Napoleon wyjechał już z Neapolu, czy zaś podróż jego była zarazem misją polityczną, tego nikt jeszcze oznaczyć nie może. Wszystko dotąd kończy się na odwołaniu jenerała Goyon, który istotnie Rzym już opuścił. Mówią teraz o bliskim przybyciu do Rzymu margrabi de Lavalette, który przywieść ma Ojcu świętemu nowe propozycje do układu z rządem piemonckim. Wszakże wszystko dotąd ogranicza się na domysłach i wieściach żadnej podstawy nie mających.

Sprawy krajowe.

Lwów, 22. maja. (Stan zdrowia we Lwowie w kwietniu r. b.) Kataralne i reumatyczne cierpienia przeważały i w miesiącu kwietniu pomiędzy ludnością stolicy; przytem powiększała się także liczba przypadków tyfusu i zapalenia płuc; gorączka połogowa zdarzała się częściej tak w zakładzie położniczym jak i w mieście, a z pomiędzy słabości wysepkowych były najliczniejsze wypadki odry.

W głównym szpitalu tutejszym zmniejszyła się znacznie liczba chorych, gdyż do pozostałych z marca 766 przybyło świeżych chorych tylko 432, a z ogólnego stanu 1198 chorych wyzdrowiało 446, wyszło nieuleczonych 47, umarło 62, a z końcem kwietnia pozostało jeszcze 643 do dalszej kuracyi.

W ciągu miesiąca kwietnia umarło w całym mieście 361 ludzi, zatem o 10 mniej niż w marcu 1862.

Lwów, 22. maja. Dnia 14. b. m. dotknięte zostało miasteczko Zabłotów, w obwodzie kołomyjskim okropnym pożarem.

Szkoda którą poniosło 255 po największej części izraelickich familij, zostających dziś bez przytułku i pożywienia, wynosi w budynkach i ruchomościach do 100.000 zł. w. a.

Pragnąc tym nieszczęśliwym dopomóc ile możności, zezwoliło c. k. Namiestnictwo dekretem z 21. maja r. b. l. 4131 urządzić w całym kraju subskrybcję, z której wpływające dary pieniężne mają być odesłane na ręce Przełożonego obwodu kołomyjskiego do stosownego rozdzielania pomiędzy pogorzelców.

Janów, 12. maja. Dnia wczorajszego odbyła się tu uroczystość doręczenia wójtowi z Dąbrowicy, Michałowi Rozumiejce srebrnego krzyża zasługi, którym Najjaś. Pan na dniu 12. z. m. najłaskawiej zaszczyścić go raczył. Po solennym nabożeństwie w gr. kat. kościele tutejszym, na które prócz miejscowych urzędników i zaproszonych znakomitości zebrał się także wszyscy wójtowie powiatu janowskiego, miał pleban z Dąbrowicy stosowną przemowę, przedstawiając w osobie udekorowanego naśladowania godny przykład wierności dla Monarchyi, a potem udali się wszyscy do zabudowania urzędu powiatowego, gdzie przy salwach z moździerzy dopełniona została ceremonia przypięcia orderu Rozumiejce.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 20. maja.)

Na dzisiejszym posiedzeniu odczytano po raz trzeci wnioski wydziału co do budżetu ministerium sprawiedliwości.

Na porządku dziennym znajdowała się rozprawa nad wnioskiem wydziału w przedmiocie zmian przez izbę panów poczynionych w noweli karnej przez izbę deputowanych już przyjętej. Po referencie deput. Wezerze, mówił i dep. Prażak przeciwko zmianom i dodatkom przez izbę panów uchwalonym.

Naczelnik sekcyny Rیزی przemawia za art. V. projektu do prawa traktującego o obrazie władz publicznych, urzędników, członków rady państwa, członków sejmowych i t. d. Wnosi zaś przyjęcie propozycyi izby panów z tym dodatkiem, ażeby obok armii i floty wymienioną została.

Wnioski wydziału co do artykułu V. przyjęte zostały z dodatkiem co do armii.

Co do innych artykułów zabierają głos referent wydziału, naczelnik sekcyny Rیزی i dep. Herbst.

Art. VII. i VIII. odrzucono, przyjęto zaś art. IX. w redakcyi przez wydział proponowanej.

Drugim przedmiotem porządku dziennego był budżet ministerium stanu. Po odczytaniu wniosków wydziału przez referenta, dep. Taszka, gdy nikt nie żądał głosu, zabrał go Jego exc. p. minister Lasser i oświadczając z góry, iż rząd zgadza się na redukcję wydatków o 25.000 reńskich, w dłuższej mowie prostował twierdzenia niektóre w sprawozdaniu zawarte. Następnie przyszła pod rozprawę rubryka wydatków na radę państwa i po przemówieniu się dep. Tinte tudzież Jego exc. p. ministra Szmerlinga, pozycye budżetu ministerium państwa co do rubryk zarządu centralnego, kosztów rady państwa i bióra stenografów według wniosków wydziału przyjęte zostały.

Poczem posiedzenie odroczone do następnego czwartku, godziny 11. przed południem. Na porządku dziennym zamieszczone zostały trzecie odczytanie noweli karnej i dalszy ciąg budżetu ministerium stanu.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 16. maja.)

Bowyer zapytuje pierwszego lorda skarbu, jakie rząd otrzymał wiadomości względem okupacyi Meksyku przez Francję, i względem zamiarów Francyi co do Meksyku.

Lord Palmerston: Z ostatnich doniesień z Orizaby które nam nadesłał sir C. Wyke nasz poseł w Meksyku dowiadujemy się że korpus francuski w Meksyku posuwał się naprzód.

Co do zamiarów rządu francuskiego odsyłam szanownego członka do umowy z października, w której zamiary trzech mocarstw względem wspólnego działania w Meksyku wyluszczone. Nie jest rzeczą ministra korony angielskiej wyrażać się w ten lub ów sposób o zamiarach obcego rządu. Dodam tylko, że sir C. Wyke w depeszy z 13. kwietnia zapowiadał na d. 17. kwietnia zejście się

z Lennorem Doblado meksykańskim ministrem spraw zagranicznych dla zawarcia konwencji względem zaspokojenia pretensyi angielskich. Mój szanowny przyjaciel w ministerium spraw zagranicznych przewodniczący oświadcza, że gotów przedłożyć wkrótce parlamentowi dokumenta odnoszące się do Meksyku.

Mr. Layard odpowiadał na zapytania względem kanału Suez, Guatemali, i działania przeciw powstańcom chińskim w Shanghai, że nadaremnie usiłował zasięgnąć dokładnego wyjaśnienia względem położenia robotników nad kanałem Suez pracujących. Wiadomo mu tylko, że na mocy koncensyi od wicekróla udzielonej tylko cztery piąte części robotników mają być z Europejczyków złożone, resztą dostawia Basza, niektórych wbrew ich woli, i mówią, że ci ludzie nie otrzymują zapłaty, że się źle z nimi obchodzą, słowem, że ich praca jest przymusowa. Co do drogi w Guatemali, odnośny kontrakt zawarł lord Malmesbury, gdy stał na czele ministerium spraw zagranicznych. Rząd tężniejszy przyprowadza ten kontrakt do skutku. Guatemala wzięła na siebie część kosztów budowy dla wynagrodzenia za traktat graniczny. Rząd pochwała wszystko, co w ostatnich czasach dla zabezpieczenia miasta Shanghai uczyniono.

Następuje rozmowa między mr. Ayrton i kanclerzem skarbu względem wielkich wydatków na administrację cywilnej służby państwa. Kanclerz skarbu zgadza się poczęści z mr. Ayrton. Izba zamienia się w komitet do podatków, i zaczyna od pozycyi 90.000 ft. sz. na budowę fortyfikacyi na wyspie Alderney. Mr. Baxter proponuje wotum odrzucić. Następuje żwawa debata, w końcu wniosek przyzwolony 138 głosami przeciw 130.

Francya.

Paryż, 19. maja. (Książę Napoleon wyjechał z Neapolu. — Saida Baszy przyjęcie.) *Hamb. Nachr.* donoszą z Paryża: Zapowiadają tu, że Mercier będzie powtórnie wysłany do Richmondu. — Książę Napoleon opuścił Neapol d. 17. Przybył tu wicekról Egiptu.

Monitor pisze: Said Basza wicekról Egiptu przybył do Paryża koleją Lyonską d. 18. b. m. o godzinie 5 po południu. Jego Wysokości towarzyszy synowiec Mustafa Basza i liczny orszak. Na powitanie wicekróla Cesarz wysłał do Lyonu pułkownika hr. Lepic nadintendanta pałaców cesarskich jednego ze swoich adjutantów, barona Vassart, jednego z oficerów ordynansowych i barona Filipa Bourgoing koniuszego. Wely Basza nadzwyczajny poseł Sultana udał się przeciw wicekróla do Toulonu. W Paryżu w dworcu kolei powitał wicekróla prefekt policyi i sekretarz generalny prefektury Sekwany. Batalion cesarskiej gwardyi pieszej stał w dworcu w szyku bojowym. Czekali na wicekróla powozy dworskie i honorowa eskorta cesarskiej gwardyi konnej, w Tuileryach przy wejściu na wschody do pawillonu de l'Horloge powitał Saida Baszę ochmistrz ceremonii i wielki kanclerz. Cesarz w towarzystwie nadłóweczego, naddowódcy gwardyi cesarskiej, pierwszego koniuszego i służbowego adjutanta powitał Saida Baszę na najwyższym wschodzie. Następnie Cesarz zaprowadził wicekróla do sali, gdzie znajdowała się Cesarzowa, jej wielka ochmistrzyni dworu, dama honorowa, damy i służbowi adjutanci. Po wzajemnych przedstawieniach odprowadzono Saida Baszę do przygotowanych komnat w pawillonie Marsan.

(P. Mercier.) Z Paryża piszą do *nowej pruskiej gazety*, iż wieść, jakoby pan Mercier udał się miał do Richmondu dla ułożenia drogi porozumień na zasadzie uznania państw południowych jest mylną. P. Thouvenel oświadczyć miał lordowi Cowley, iż p. Mercier dowiedziawszy się, iż w Richmondzie postaje stronnictwo pragnące pokoju, udał się tamże dla przekonania się o tem własnymi oczyma. Zdaje się jednak, iż nie znalazł tam nic pociesającego. Gdyby zaś stronnictwo pokojowe miało widoki do wzięcia przewagi, w takim razie gabinet tuileryjski byłby zawezwał gabinet angielski do wspólnego działania.

(Wiadomości bieżące.) W końcu bieżącego tygodnia, a zatem około d. 20. maja złożone będzie ciało prawodawczemu sprawozdanie komisji co do budżetu na rok 1863. Rozprawy nad nim rozpoczyna się w końcu maja lub z początkiem czerwca. — Mają teraz budować osobne domy w Paryżu dla komisarzy policyi. W domach tych znajdować się ma zarazem straż właściwego cyrkułu policyjnego; równie jak i oddział saperów — pompierów.

Włochy.

(Szczegóły zamierzonego najazdu na Tyrol.) *Opinie* podaje następujące doniesienia z Bergamo: Od pewnego czasu uważano, że bardzo wielu młodych podróżnych z Genuy i Medyolanu przybywało do Bergamo. Rozprawiano o zapasach broni i amunicyi, w kawiarniach mówiono o gotującej się wyprawie na Austryę. Policya przedsięwzięła ściśle rewizye po domach i skonfiskowała znaczne zapasy broni i amunicyi. Był zamiar napaść na Tyrol. Panów Nullo i Ambiveri byłych pułkowników korpusu ochotników aresztowano. Jenerał Garibaldi dowiedziawszy się o tem udał się natychmiast z Trescony do Bergamo. Na uczczenie go wyprawiono kilkadziesiąt demonstracyi. Domagał się aby uwięzionych wypuszczono na wolność, lecz władze odmówiły temu żądaniu. Oddziały wojsk obsadziły Como, Desenzano, Tirano, Bormio aby ochotników powstrzymać.

Policya austriacka za pośrednictwem swoich agentów miała być uwiadomiona o zamierzonym zamachu na Tyrol.

(Aresztacye.) Urzędowa *Gazeta turyńska* pisze co następuje:

„Dnia 14. maja rząd kazał aresztować oficerów dawnej armii południowej, Nullo i Ambiveri jako dowódców spisku mającego na celu napad na posiadłości weneckie; prócz tego 99 innych spiskowców w Savonia i Alzano ujęci zostali. Nazajutrz usiłowano uwolnić pułkownika Nullo z aresztu w Brescii, wraz z jego towarzyszami. Ale gwardya narodowa odparła napad na więzienie, przy czem trzech ludzi raniono a jednego zabito. W skutek tego napadu przetransportowano więźniów do Aleksandryi. W Bergamie, gdzie ludność zawsze była gorąco kapana, przyszło także do demonstracyi, które wszelako zaraz stłumione zostały.

Według ostatnich doniesień z Turynu spokój zupełny panuje w Brescii, w Bergamie i w całej Lombardyi; rząd jednak przedsięwziął środki zapobiegające wszelkim rozruchom, emigrantów weneckich internowano, a prefekci odebrali rozkaz stłumienia rozruchów nawet z bronią w ręku. Depesza z Medyolanu donosi, że uwięzieni są poczęści dawnymi ochotnikami garibaldowskimi, w części polacy emigranci. Depesza z Neapolu donosi, że przytrzymano transport broni z Brescii ku granicy austriackiej dążący.

(Konsystorz.) Ojciec św. odbył w d. 15. maja publiczne konsystoryum w watykanie, na którym oświadczył, iż w d. 8. czerwca, jako w pierwszym dniu zielonych świąt zamierza przedsięwziąć kanonizację męczenników japońskich. Poprzednio jednak wysłuchać chce na tajnym konsystorzu, zdania patriarchów, arcybiskupów i biskupów.

(Odpowiedź ministra do biskupów.) Biskupi archidiecezyi turyńskiej, chcący się udać za wezwaniem Ojca św. do Rzymu na kanonizację japońskich męczenników, odebrali miasto żądanych paszportów następującą odpowiedź ministra oświecenia publicznego i wyznań religijnych:

„Podpisany ma zaszczyt zawiadomić Waszą Excelencyę, iż rząd postanowił nie wydawać paszportów biskupom chcącym się udawać do Rzymu na kanonizację męczenników japońskich, a to dla tego ażeby uniknąć niezgody, któraby między biskupami i ich diecezjanami powstać mogła z powodu podróży, którą opinia publiczna potępia. Stosunki obecne wymagają unikania wszystkiego tego, coby niezgodę między biskupami a ich diecezjanami wywołać mogło. Dla tego podpisany przekonany jest, iż biskupi postanowienie to rządu właściwie ocenić będą, zwłaszcza iż takowe zgodne jest z duchem i treścią encykliki przez świętą kongregacyę soboru do episkopatu katolickiego wysłuszaną, w której ci tylko biskupi wezwani do Rzymu zostali, którzy bez szkody dla owieczek swych wydalić się mogą. Z tego powodu rząd widzi za stosowne odmówić biskupom włoskim pozwolenia do wydalenia się z swych diecezji. Uprasza się zaś Waszą Excelencyę, ażeby postanowienie to rządowe czciogodnym kolegom swym archidiecezyi turyńskiej do wiadomości udzielić raczył.”

Niemcy.

(Treść mowy od tronu.) *Gazeta wiedeńska* pisze: Mowa tronowa, którą książę Hohenlohe zagał otwarcie pruskiego sejmu krajowego, obojętna i ściśle tylko interesom poświęcona okazuje, że Król jak w sali posiedzeń tak i w mowie nie chciał wystąpić jako bezpośrednio obecny. Zgromadzenia nie otwarto na długo. Wezwano je tylko do załatwienia spraw najpilniejszych. Rząd uwzględni chętnie te wnioski reprezentacyi krajowej, które dadzą przywieść się do skutku, nie ulegnie jednak pod wpływem stronnictw, i sumiennie przestrzegać będzie praw reprezentacyi krajowej, jak równie praw korony; dalsze oszczędności w administracyi wojska tylko przemijające datyby się zaprowadzić. Co do traktatu handlowego nie wspomniano o jego stronie politycznej, a mówiono tylko o interesach materyalnych, i rozwoju gospodarstwa. O inicjatywie pruskiej w sprawie elektorstwa heskiego wysłowiono się dosyć jasno, ale co do wypadków nieprzewidzianych telegram berliński jaśniej wyraża się jak mowa tronowa.

(Przyjęcie mowy od tronu. — Izby wajmarskie.) Dzienniki berlińskie piszą teraz o przyjęciu mowy tronowej przy otwarciu sejmu. Pruska powszechna gazeta i gazeta narodowa zgadzają się na to, iż mowa słuchaną była w óród najzupełniejszej ciszy. W izbie wyższej wiceprezes, hr. Eberhard Stolberg-Wernigerode a w izbie niższej prezydujący najstarszy wiekiem, dep. Kühne, zanieśli okrzyki na cześć Króla. W obec zupełnego milczenia w izbie deputowanych, dziwnie odbijają okrzyki na cześć Waldeka, znanego radykalisty, przy wyjściu jego z zamku. Jan Jakobi odpowiedział telegrafem wyborcom w Berlinie, nategającym na niego, ażeby wybór przyjął, iż wyboru nie przyjmuje a powody ustnie wypowie.

Dziennik praw Wielkiego księstwa Wajmarskiego z dnia 14. maja ogłasza dodatek do prawa z dn. 6. marca 1850 r., w którym to dodatku zgodnie z duchem ustawy orzekającej polityczne i cywilne równouprawnienie żydów, gminom kościelnym i szkolnym żydowskim przyznane są wszystkie prawa osób moralnych. Rząd zaś zastrzegł sobie atrybucyę zakładania nowych gmin żydowskich po wysłuchaniu zdania osób interesowanych, tudzież właściwego rozgraniczenia gmin istniejących i przydzielania do nich żydów osobno mieszkających.

Rosya.

Petersburg, 10. maja. (Uniwersytet petersburski.) Gazeta akademicka donosi, że minister oświecenia publicznego chętnieby chciał otworzyć uniwersytet Petersburski, lecz poprzednio przekonać się musi, że otwarcie uniwersytetu nie stanie się powodem nieporządków takich, jakie jego zamknięcie wywołały. Pod jakimi zaś warunkami otwarcie uniwersytetu nastąpić może do przyszłej jesieni, to komisya ku temu wysadzona oznaczy.

(Reforma więzień.) Dla przeprowadzenia systematycznej i radykalnej reformy więzień, domów poprawy i pracy, minister spraw wewnętrznych okólnikiem z d. 24. kwietnia rozkazał, ażeby naczelnicy właściwych wydziałów w odpowiedzi na podane im zapytania, zebrali materyał mający służyć za podstawę do następnych reform, a wykazujący stan obecny i przyczyny złego, wraz z propozycjami reform i ulepszenia. Następnie zaś przesi sądów kryminalnych i prokuratorowie zdania swe złożyć mają.

Od granicy rosyjskiej, 13. maja. (Przemysłnicy. — Wychodźstwo z Prus.) P. L. Z. pisze: Przed kilkoma dniami przemysłnicy pruscy stoczyli zaciętą walkę z rosyjskimi żołnierzami granicznymi pod Neustadt. Przemysłników było 70, wszyscy na koniach i dobrze uzbrojeni, a każdy miał ze sobą paczkę z towarami. O zmroku ruszył ten oddział. Dwóch najśmielszych, którzy ufali ręczności swoich koni, podjęło się przewodnictwa. Później słyszano strzelanie, które z początku ku pruskiej granicy zbliżało się, a następnie oddalać zdawało. Donoszą, że znaczna liczba przemysłników przemknęła się przez obydwa kordony granicznych żołnierzy rosyjskich i towary na miejsce przeznaczone odstawili. Z obu stron ma być wielu rannych. Tej wiosny niezmiernie mnóstwo pruskich rzemieślników i robotników udało się do Rosyi. Władze pruskie i dzienniki nadaremnie ich ostrzegaly, aby się nie dawali uwodzić obietnicom agentów, których wszędzie pełno. Pruscy właściciele dóbr na granicy narazeni są z tej przyczyny na brak sił do pracy ręcznej.

Grecya.

Ateny, 10 maja. (Ministerium. — Wiadomości bieżące.) Zeszłego wtorku ministrowie podali się do dymisji, i natychmiast poczęto układy względem utworzenia nowego gabinetu. Bezpośrednie układy miały odbywać się pomiędzy Królem i Trikupisem, ale bez żadnego skutku, ponieważ Trikupis dla słabości zdrowia odmówił. Pośrednio miano zapytywać także senatora Psyllę i Christidesa. Tymczasowo nie przyjęto podania ministrów o dymisję. Zdaje się, że to podanie i później przyjęte nie będzie, i że tylko zmiana w ministerium nastąpi. Oświadczenie dowódców wojskowych, że nie mogą służyć z oficerami, którzy otrzymali amnestję, naganął Król jako nieprawne. Wielu oficerów do Smyrny wywołanych udało się do Włoch, gdy zaś przebywali Piraeus i Syre, rząd dozwolił ich krewnym i przyjaciółom odwiedzać.

Tureya.

(Poseł do Francyi. — Wyprawa perska.) Mohamed Dzemil Basza, nowo mianowany poseł turecki przy dworze francuskim, niebawem z Stambułu wyjedzie, Sultan bowiem, jak *Jour. de Constant.* zapewnia nie chce, ażeby go kto inny tymczasem zastępował.

Dziennik powyższy zaprzecza według odebranej z poselstwa perskiego komunikacji, wieściom przez różne dzienniki indyjskie rozsiewanym, o zamierzonych operacjach wojennych armii perskiej przeciwko Chanatowi heratskiemu.

Ameryka.

(Wypadki wojenne.) Jenerał McClellan donosi z obozu pod Wiliamsburg pod dn. 5. b. m. Stoi przedemną Johnstone, a siły jego są prawdopodobnie większe od moich. Nie znam dokładnie naszej straty, ale obawiam się, czy nie była znaczna na naszym lewym skrzydle pod wodzą pana Hoocker. Dowiaduję się od jeńców, że powstańcy gotują się bronić uporczywie każdą piędź ziemi. Starac się będę powściągnąć ich zapędy, trzymając się planu, który ułożyłem pierwotnie. Cała moja siła zbrojna jest bez wątpienia znacznie mniejsza jak powstańców, ale uczynię wszystko, co się z nią da uczynić.

Ostatnie wiadomości.

Baguza, 21. maja. Derwisz Basza po dwóch potyczkach wszedł do Niksich. Trzy napady Montenegrynow na Zubzi zostały odparte.

Berlin, 22. maja. „Stern Ztg.“ podaje noty, które odjazd Sydowa poprzedziły. W pożegnalnej nocy Sydowa zastrzeżone są dalsze postanowienia Króla pruskiego względem kwestyi wysłania Willisena; dodano także: Zawieszenie postępowania wyborczego sprawy nie załatwi; chodzi o ostateczne rozstrzygnięcie kwestyi, co jedynie da się osiągnąć istotnem przywróceniem konstytucyi z r. 1831. Rząd pruski uważa to jako niezbędną konieczność, i waru-

nek, od wypełnienia którego zależeć będą przyszłe stosunki Prus z Elektorstwem.

Hanower, 21. maja. Izba szlachecka 21 głosami przeciw 19. przyzwoliła na zakupno kopalni węgla kamiennego Barsinghauskiego, na co dawniej stany przyzwolić nie chciały.

Bruxela, 21. maja. Dzisiejsza „Independance“ donosi: Gabinet madrycki pochwała postępowanie jenerała Prim. Thouvenel przesłał niebawem notę do mocarstw, w której wyjaśni działanie Francyi w Meksyku.

Kopenhaga, 21. maja. „Berlingske Ztg.“ zaprzecza doniesieniu, że Dania proponowała mocarstom europejskim kongres dla załatwienia spornej kwestyi duńsko-niemieckiej.

Mostar, 20. maja. Montenegryni po krwawych starciach ulicznych mieli być z Niksich wypędzeni, i spalić domy w czasie odwrotu. Derwisz Basza po krwawej potyczce, która trwała do zachodu słońca dn. 17., posunął się do Tschesnej, 3½ godzin drogi od Niksich.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 23. maja. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: męc pszenicy (81 H) 4 zł. 27 c.; żyta (77 H) 2 zł. 54 c.; jęczmienia (68 H) 2 zł. 41 c.; owsa (46 H) 1 zł. 68 c.; hreczki 3 zł. 6 c.; grochu 2 zł. 76 c.; kartofli 1 zł. 51 c.; — cetnar siana 1 zł. 27 c.; okotów 76 c.; — sag drzewa bukowego 11 zł. 45 c., sosnowego 9 zł. 10 c. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 19. i 21. b. m. nie było dowozu i targu.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów od 1. do 15. maja 1862 na targach w obwodzie tarnowskim.

Miejsce targu:											
Tarnów		Jasło		Dąbrowa		Fryszak		Pilzno		Ropczyce	
zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
waluty austriackiej											
Mec pszenicy . . .	4 47	4 2	4 25	4 .	4 .	4 .	4 .	4 .	4 .	4 30	
„ żyta . . .	2 67	2 50	2 50	2 .	2 25	2 .	2 25	2 .	2 25	2 35	
„ jęczmienia . .	1 93	1 87	1 70	1 .	1 60	1 .	1 60	1 .	1 60	1 .	
„ owsa . . .	1 26	1 15	1 25	1 .	1 20	1 .	1 20	1 .	1 20	1 15	
„ hreczki . . .	2 .	2 5	2 .	2 50	2 .	2 .	2 .	2 .	2 .	2 .	
„ kukurudzy . .	4 .	3 .	2 50	2 .	2 .	2 .	2 .	2 .	2 .	2 .	
„ kartofli . . .	1 .	1 .	70	1 .	60	1 .	60	1 .	60	77	
Cetnar siana . . .	1 30	1 .	1 .	1 20	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 10	
„ wełny . . .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	
„ nasienia koniczy .	1 .	18	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	1 .	
Sag drzewa twardego	9 50	6 50	5 .	5 .	6 .	5 .	6 .	5 .	6 .	10	
„ „ miękkiego	7 25	4 30	6 50	3 .	4 .	3 .	4 .	3 .	4 .	4 .	
Funt mięsa wołowego	17 .	14 .	13 .	12 .	15 .	12 .	15 .	12 .	15 .	14	
Mas okowity . . .	1 26	80 .	60 .	50 .	50 .	50 .	50 .	50 .	50 .	50 .	

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.97	+ 13.6	78.8	południowy sł.	pochmurne
2. god. po poł.	325.16	+ 18.9	65.2	„ „	„
10. god. wiecz.	325.88	+ 13.4	77.3	zachodni „	„

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: „**Wilhelm Tell**“, tragedia w 5 aktach Fryd. Szyllera, na dochód p. Stanisława Lessera.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. maja.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Badeni Wład, z Suchorowa. — Pietrowicz Ks. z Wołostkowa. — Słonecki Leop., z Podhajczyk. — Wolański Adam, z Rosyi. — Wiśniowski Tad., z Krystynopola.

Hotel europejski: Padlewski Wład, z Homiakówki.

Hotel angielski: Szczepański Tad., z Czajkowiec.

Pod koleją żelazną: Przysiecki Wład, c. k. przeł. powiat., z Żółkwi.

